

Georges Van Cauwenbergh

TEKST: ELIEN HAENTJENS
FOTO: GUY KOKKEN

In deze rubriek gaat COLLECT op zoek naar de mens achter de professional. Elke maand voelen we een kunstpersoonlijkheid aan de tand over meer intieme thema's als lievelingskost of favoriet tijdverdrijf. Deze maand gingen we op bezoek bij Georges Van Cauwenbergh (*1990, Ukkel), zaakvoerder van de Brusselse galerie Artimo.

Met haar focus op jong talent biedt Antica Namur dit jaar een forum aan een nieuwe generatie antiquairs. Binnen dat kader schreef Georges Van Cauwenbergh zijn galerie Artimo voor het eerst in haar bestaan in voor een beurs. "Tot nu toe werkten we altijd meer achter de schermen. Aangezien ik ervan overtuigd ben dat beurzen een steeds belangrijkere rol zullen spelen, heb ik beslist om mee te doen met Antica. Het wordt dus een heel belangrijk moment voor de galerie, maar ook voor mij persoonlijk", vertelt Van Cauwenbergh.

Meubelen en zakhorloges

Enkele maanden geleden nam Georges Van Cauwenbergh de galerie, waarin hij zo goed als opgroeide, officieel over van zijn vader. "Mijn grootvader verzamelde als hobby eerst meubilair, en – toen het huis vol stond – heeft hij een passie ontwikkeld voor zakhorloges. Die passie heeft mijn vader overgenomen, en in combinatie met marmeren beelden getransformeerd in een galerie. Hoewel het oorspronkelijk de bedoeling was van mijn vader om me zijn passie voor zakhorloges door te geven, ben ik volledig in de ban geraakt van marmeren sculpturen. Ik vind het ongelooflijk hoe beeldhouwers erin slagen om een ziel te leggen in een koud blok marmer. Bovendien hou ik ontzettend van de kunstwereld", vertelt Van Cauwenbergh. "Aangezien mijn vader niet meer dagelijks in de galerie is, springt mijn vriendin – die zelf actief is in de politiek – soms bij. Om bijvoorbeeld een zwaar beeld te verplaatsen, of als ik lang moet rijden voor een levering. Dat is een stuk aangenamer met twee", vertelt Van Cauwenbergh.

Hoewel Van Cauwenbergh op zijn achttiende stond te springen om in de galerie aan de slag te gaan, moest hij eerst een diploma behalen. "Ik studeerde drie jaar economie aan de Solvay Business School of Economics and Management en begon op mijn 21ste bij mijn vader. Aangezien ik in theorie niets wist over kunst, heb ik me eerst vooral beziggehouden met het integreren van systemen in de galerie, zoals de inventarisatie van visitekaartjes of het stroomlijnen van de boekhouding", vertelt Van Cauwenbergh. "Al heb ik ook meer

dan eens mijn ontslag gegeven na een kletterende ruzie. Mijn vader heeft me altijd geleerd om correct te zijn, maar me niet te laten doen. Alleen: als ik dat bij hem toepaste, viel dat niet altijd in goede aarde." (glimlacht)

Le petit Luc

Ook is het niet altijd even gemakkelijk om als jongeman bezit te zijn met zogenaamde oude kunst. "In het begin noemde iedereen me 'Le petit Luc' en wilden ze altijd met mijn vader praten. Ook als ik in een andere galerie binnenliep om iets te vragen, gebeurde het regelmatig dat ze me niet serieus namen. Doordat ik intussen zelf mijn expertise heb opgebouwd, is dat nu gelukkig anders. Je moet zelf niet oud zijn om interesse te hebben in de oude meesters", vertelt Van Cauwenbergh.

Klein dorp

Een ander groot project waar Georges Van Cauwenbergh tussen 2013 en 2017 de verantwoordelijkheid over kreeg, was de renovatie van het pand dat zowel de galerie als zijn eigen woonst en bibliotheek herbergt. "Net voor we het pand wilden renoveren, werd het door de stad geklasseerd. Daardoor heeft de renovatie veel meer tijd in beslag genomen. Gedurende drie jaar kwam ik hier elke middag, vaak terwijl ik samen met de bouwvakkers een broodje at, de stand van zaken opvolgen. Hoewel het huis in zeer slechte staat was, hebben we onder meer samen met VersiColor de originele glasramen kunnen redden. Welke architect het huis ontwierp in 1899 is niet bekend, al zou het kunnen dat het Ernest Delune was. Hij bouwde haast alle andere huizen in de straat."

Als geboren en getogen Brusselaar houdt de tweetalige Georges Van Cauwenbergh enorm van de hoofdstad. "De Zavel is als een klein dorp, ik loop hier altijd bekenden tegen het lijf. Maar ook als je op een terras zit, en de mensen rond je niet kent, gebeurt het regelmatig dat je met elkaar in gesprek geraakt. Zo ga ik graag een pintje drinken op het ruime terras van Pop-Up Sablon of een hapje eten in La Patinoire in Ter Kamerenbos. Ook bij Chez Franz in de Brugmann-wijk hangt er altijd een fijne sfeer, waardoor je er makkelijk

met andere mensen aan de praat geraakt", vertelt Van Cauwenbergh. "Een andere favoriet is het Italiaanse restaurant Genco op de Zavel. Enerzijds voel ik me een beetje verwant met de uitbater, die als zoon van een Italiaanse sterrenrestauranthouder zijn eigen weg zoekt, anderzijds is de kwaliteit er uitstekend. Zowat de hele familie is in de Italiaanse restaurantwereld actief en daardoor kunnen ze uitstekende producten aankopen."

Wenen

De voorbije jaren bezocht Van Cauwenbergh zowat alle Europese musea en restauratieateliers die verband houden met zijn specialisatie. Ook als hij met zijn vriendin op citytrip gaat, worden het nuttige en het aangename gepaard. "Onlangs bezochten we Wenen. Ik was onder de indruk van de zorg waarmee

de Oostenrijkers hun cultureel patrimonium behandelen", vertelt Van Cauwenbergh. Hoewel het werk niet altijd om de hoek loert. "Als ik met mijn vriendin naar een exotische bestemming als Bali ga ben ik er eens helemaal uit, net als tijdens mijn wekelijkse uurtjes tennis of voetbal. Samen met een vriend uit de middelbare school spelen we bij de Royal British Brussels Football Club. Wij zijn er de enige Belgen, de andere spelers zijn afkomstig uit alle hoeken van de wereld."

BEZOEKEN

Artimo
Rue Lebeau 33 & 55
Brussel
www.artimobrussels.com
www.antica.be

"Ik vind het ongelooflijk hoe beeldhouwers erin slagen om een ziel te leggen in een koud blok marmer."

